

Sygn. akt X GC 466/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 sierpnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, X Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodnicząca: SSO Iwona Wańczura

Protokolant: Katarzyna Bocian

po rozpoznaniu w dniu 25 sierpnia 2016 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnościąG.**

przeciwko (...) **Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością
w W.**

o zapłatę

oddala powództwo.

SSO Iwona Wańczura

Sygn. akt X GC 466/15

UZASADNIENIE

Powód M. (obecnie: (...)) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwoty 104 655,32 zł z ustawowymi odsetkami od 20 maja 2015 r. i kosztami postępowania. Twierdził, że w dniu 1 kwietnia 2014 r. pozwany zawarł

z K. P., prowadząca działalność gospodarczą pod firmą (...), porozumienie, dotyczące współpracy w zakresie świadczenia usług przewozu na czas nieokreślony z możliwością wypowiedzenia z zachowaniem okresu trzymiesięcznego. Rozpoczęcie współpracy uzależnione było od sfinalizowania przez pozwanego umowy na realizację usług przewozu z podmiotem trzecim – klientem pozwanego, co też nastąpiło i strony rozpoczęły współpracę planowo, od początku w ramach niedawno powstałej spółki z o.o. (...), której prezesem zarządu była K. P.. Pozwany zaakceptował formalną zmianę kontrahenta per facta concludentia, był informowany o inwestycjach powoda czynionych w związku z planem długoterminowej współpracy stron. W dniu 6 lutego 2015 r. kierownik oddziału pozwanego poinformował powoda o chęci zakończenia współpracy z dniem 13 lutego 2015 r. Dochodzona kwota stanowi odszkodowanie równowartości średniej wysokości obrotów, jakie osiągnąłby powód z tytułu dalszej współpracy z pozwanym w okresie trzymiesięcznego wypowiedzenia.

W odpowiedzi na pozew pozwany domagał się oddalenia powództwa w całości. Zarzucił brak między stronami umowy wobec braku tożsamości prawnej między przedsiębiorstwem (...) ((...)) oraz powodową spółką (...) – jako odrębnymi podmiotami prawa. Podniósł, że powodowa spółka nie jest sukcesorem praw i obowiązków przedsiębiorstwa (...). Z faktu, że K. P. jest prezesem zarządu powoda nie wynika, by spółka mogła rościć uprawnienia automatycznego wchodzenia w prawa i obowiązki wynikające z porozumienia zawartego między pozwanym i osobą fizyczną. Zmiana

strony porozumienia wymagała formy pisemnej pod rygorem nieważności. Pozwany wskazał też, że nie został spełniony kluczowy warunek dla skuteczności porozumienia, gdyż nie podpisał on umowy z (...) Sp. z o.o.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód jest przedsiębiorcą, działającym w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, powstałej w 2013 r. Posiada jednoosobowy zarząd, a jego prezesem jest K. P., natomiast prokurentem jej mąż – M. P.. Spółka funkcjonowała dotąd pod firmą (...), obecnie zmienioną na: 4T. Jednym z jej przedmiotów działalności jest transport drogowy towarów. K. P. od 10.10.2006 r. prowadzi przedsiębiorstwo pod firmą (...), którego główną działalność stanowi transport drogowy towarów. Jej pełnomocnikiem jest M. P..

dowód: odpisy z KRS – k.9-14, k. 197-202, zaświadczenie z CEiIoDzG – k.91

W dniu 1 kwietnia 2014 r. pozwany zawarł z K. P., prowadzącą przedsiębiorstwo (...), określoną jako przewoźnik, porozumienie dotyczące współpracy w zakresie przewozu, stanowiące: „Mając na uwadze, iż strony chcą rozpocząć współpracę, w ramach której przewoźnik będzie świadczył na rzecz (...) usługi przewozu, a rozpoczęcie tej współpracy uzależnione jest od sfinalizowania przez (...) umowy na realizację tychże usług przez (...) na rzecz podmiotu trzeciego („klient”), strony postanowiły zawrzeć porozumienie o następującej treści:

1. Pod warunkiem podpisania umowy z klientem, (...) zobowiązuje się do zawarcia z przewoźnikiem umowy przewozowej na następujących warunkach:

a) usługi realizowane będą od 1 maja 2014 r,

b) umowa obowiązywać będzie przez czas nieokreślony z możliwością jej wypowiedzenia przez każdą ze stron z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia”.

Dalsze warunki uściślały zasady współpracy, w tym wynagrodzenia.

dowód: porozumienie – k.24-25

Pozwany utrzymuje współpracę ze spółką (...) z siedzibą w C. („klientem”) w zakresie przewozu, którego wykonanie zlecał powodowi, a ten obciążał go z tego tytułu fakturami. W imieniu pozwanego zlecenia w tym zakresie oraz korespondencję w formie elektronicznej prowadził A. S. (1) – kierownik oddziału a w imieniu przewoźnika kontaktował się z nim M. P., wskazując adres mailowy:(...) a tylko raz: (...)

i (...).(k.43). Rozmowy z M. P. prowadził też pracownik pozwanego, kierownik (...) krajowych – (...).

dowód: zlecenia – k.128-136, faktury – k.143-186, korespondencja – k.26-50, zeznania świadka A. S. – k.195, 196

Przewóz dokonywany był samochodami przedsiębiorstwa (...). Korzystanie z nich przez powoda od 1.10.2014 r. odbywało się na podstawie umowy najmu.

dowód: umowa najmu – k.142

Zlecenia na rzecz V. odbywały się wyłącznie za pośrednictwem pozwanego, a jedynie w sprawach operacyjnych: godziny podstawienia samochodu M. P. kontaktował się bezpośrednio ze spółką (...). W dniu 8 lutego 2015 r. pracownik pozwanego – A. S. (1) poinformował powoda o zmianie przewoźnika, podając jako przyczynę tej decyzji podstawienie samochodu z logo firmy konkurencyjnej - R..

dowód: mail – k.42, zeznania świadków: M. P. – k.194, 196, A. S. (1) – k. 194-196

Pozwany podpisał umowę ze spółką (...) w czerwcu 2016 r.

dowód: zeznania świadka D. M. – k.244-246

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane dokumenty, których prawdziwości strony nie kwestionowały oraz zeznania świadków obu stron, które w zasadzie nie były sprzeczne, a różniły się jedynie oceną faktów.

Sąd zważył:

Powód domagał się w oparciu o przepisy art. 471 k.c. i 361 k.c. odszkodowania z tytułu niewykonania umowy, które – twierdził - doprowadziło do utraty korzyści, jakie osiągnąłby w przypadku respektowania umowy przez pozwanego.

Roszczenie powoda należy uznać za bezzasadne w świetle okoliczności sprawy, wskazujących, że stron nie łączyła umowa. Pozwany zawarł bowiem porozumienie

z K. P., a i to, stanowiło ustalenia warunkujące dopiero możliwość zawarcia umowy w późniejszym okresie, o ile pozwany sfinalizuje umowę ze swoim kontrahentem – spółką (...). Z porozumienia wyraźnie wynika, że przez „sfinalizowanie” rozumiane było podpisanie umowy, co wydaje się o tyle zrozumiałe, że zawarcie pisemnej umowy, przy określeniu czasu i warunków jej obowiązywania, daje pewność trwania stosunków prawnych. Do podpisania takiej umowy między pozwanym i spółką (...) doszło dopiero w czerwcu 2016 r, a zatem wcześniej K. P. nie mogła liczyć na zawarcie umowy

z pozwanym na zasadach wynikających z porozumienia. Jedynie na podstawie takiej umowy K. P. mogłaby zakładać osiąganie korzyści ze współpracy z pozwanym

i wymagać przestrzegania trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia.

Mimo ścisłych powiązań osobowych między przedsiębiorcami: powodową spółką

i K. P., pozostają one nadal dwoma odrębnymi podmiotami prawa, z czego sam powód zdawał sobie sprawę. Nie zasługuje natomiast na podzielenie jego pogląd, że przez fakty dokonane wszedł w wynikające z porozumienia prawa K. P.. Przewozy zlecane powodowi i wystawianie przez niego faktur, obciążających pozwanego, świadczyło wyłącznie o współpracy między stronami, niezwiązanymi z porozumieniem

z 1.04.2014 r. Sam powód – przez prokurenta M. P. działał niekonsekwentnie, skoro z wysyłanej przez niego korespondencji wynikało, że działa jako pełnomocnik K. P.. Współpraca powodowej spółki i pozwanego nie była uregulowana umową, która określałaby w szczególności okres jej obowiązywania, a tym samym zobowiązywała pozwanego do przestrzegania terminu jej wypowiedzenia. Nie ponosi on zatem odpowiedzialności za straty poniesione przez powoda wobec nieosiągnięcia korzyści.

Wobec braku podstawy prawnej roszczenia powództwo należało oddalić.

O kosztach Sąd orzekł na mocy art. 98 k.p.c.

SSO Iwona Wańczura